

MONASTYCZNE
WSPÓLNOTY
JEROZOLIMSKIE

Wielki Post

ANTYFONY DO PSALMÓW

NIEDZIELA

JUTRZNI

Chwała Tobie, Chryste Zbawco, Ty kruszysz bramy piekieł,
Tyś jest zmartwychwstaniem i życiem.

NIESZPORY

Wy wszyscy zrodzeni z wody i z Ducha, przez Krzyż Chrystusa
jesteście zbawieni!

WTOREK

JUTRZNI

Od śmierci ocaliłeś, Panie duszę mą, chodzę w Twojej obecności
na ziemi żyjących.

NIESZPORY

Przyjdźcie do Mnie wszyscy w szczerości serca, bo jestem Bogiem
miłosierdzia.

ŚRODA

JUTRZNI

Zwyciężon jest książę tego świata, chwała Chrystusowi,
który zbawił nas.

NIESZPORY

Moja dusza pragnie Boga Życia, kiedy Go twarzą w twarz zobaczę?

CZWARTEK

JUTRZNI

O mój ludu, opuściłeś Mnie, źródło wody żywej.

NIESZPORY

To jest moje przykazanie: Miłujcie się wzajemnie,
tak jak Ja Was umiłowalem.

PIĄTEK

JUTRZNI

Dla mnie żyć, to Chrystus. Pana mojego Krzyż jest mą jedyną chwałą!

NIESZPORY

Gdy obumiera ziarno rzucone w ziemię, przynosi owoc chwały
na życie wieczne

SOBOTA

JUTRZNIĄ

Bonum est confidere in Domino bonum sperare in Domino.

NIESZPORY

Wszyscy spragnieni, przystąpcie do Mnie! O Chryste, Krynico Życia
napelnij nas swoim Duchem.

ANTYFONY DO PSALMU 119

I

Szczęśliwi szukający twego Słowa całym sercem.

II

Bądź błogosławion Panie! Radością moją jest Słowo Twoje!

III

Otwórz me oczy, o Boże mój, na wspaniałość Twego Słowa.

IV

Panie, na drogach Twego Słowa, czynisz moje serce szerokim.

V

Nakłoń me serce do Twoich napomnień, Boże mój!

VI

Tak, wznoszę ręce me ku Twemu Słowu, bo umiłowalem je.

VII

Pieśnią dla mnie, Panie, Twoje Słowo!

VIII

Twego miłosierdzia pełna jest ziemia, o daj mi poznać Twoje Słowo!

IX

Panie, w dobroci Swej, nasyciłeś mnie Twym Słowem.

X

Twoje ręce mnie uczyniły, bym rozważał Twoje Słowo!

XI

Szukam zawsze Twego zbawienia, gdyż nadzieję mam w Twym Słowie.

XII

Panie, Twoje Słowo trwa na wieki, niezmiennie jak niebios.

XIII

Od mych ojców otrzymałem świętą roztropność, aby się zwrócić
ku Twemu Słowu.

XIV

Światłem na mojej ścieżce, Twoje Słowo, Panie!

XV

Przez Twoje Słowo, Panie, podtrzymaj mnie, a będę żył.

XVI

Panie, jam Twoim sługą, spraw bym żył Twoim Słowem!

XVII

Panie, Tyś objawił Twoje Słowo, by serca ubogich oświecić.

XVIII

Jak ogień Twoje Słowo, mój Boże, dlatego sługa Twój umiłował je.

XIX

Jesteś blisko, Panie, przez Twoje Słowo, wybaw mnie!

XX

Panie, jak liczne są Twoje zmiłowania! Wyzwól mnie przez Twoje Słowo.

XXI

Daj pokój, Panie, tym, którzy strzegą Twego Słowa!

XXII

Niech dusza moja chwali Ciebie! Niech rozraduję się w Twoim Słowie!

C 252

W królestwie Twoim, wspomnij na nas, Panie, Kiedy przyjdiesz w królestwie Twoim.

1. Błogosławieni ubodzy w duchu,
albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni, którzy się smucą,
albowiem oni **bę-dą pocie-sze-ni.**

2. Błogosławieni cisi,
albowiem oni na własność posiadają ziemię.
Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości,
albowiem oni **bę-dą nasy-ce-ni**

3. Błogosławieni miłosierni,
albowiem oni miłosierdzia dostąpią.
Błogosławieni, czystego serca,
albowiem oni Boga og-**lądać bę-dą.**

4. Błogosławieni pokój czyniący,
albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.
Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości,
albowiem do nich należy kró-**les-two nie-bies-kie.**

5. Błogosławieni jesteście,
gdy ludzie wam urągają i prześladują was,
i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was.
Cieszcie się i radujcie,
albowiem wasza nagroda **wie-lka jest w nie-bie.**

Wspomnij, wspomnij na nas Panie,
kiedy przyjdiesz, przyjdiesz, w królestwie Twoim.
Wspomnij, wspomnij na nas Królu,
kiedy przyjdiesz, przyjdiesz, w królestwie Twoim.
Wspomnij, wspomnij na nas Święty,
kiedy przyjdiesz, przyjdiesz, w królestwie Twoim.

E 704

Naucz nas jak Słowo Twe zachowywać.
Otwórz oczy nasze na Twe cuda.
Amen.

H 700

WIELKI KANON POKUTNY ŚW. ANDRZEJA Z KRETY

Werset wprowadzający

Chwała Tobie Chryste, ukazujący nam światło, chwała Bogu na
wysokościach!

Antyfona I:

Chwała Tobie Chryste, nasza nadziejo, Chwała Tobie, Zbawco nasz!

Antyfona II:

Zmiłuj się nad nami, Panie, a będziemy głosić Twą chwałę!

H 701

ŚRODA POPIELCOWA

1. Wspomożyciel i obrońca stał się moim zbawieniem,
To mój Bóg i będę Go wysławiać,
Bóg ojca mego i wywyższę Go', chwalebnie bowiem się wslawił.
2. Od czego nam zacząć oplakiwanie czynów nieszczęsnego życia mego?
Jakiż początek skardze żalosalnej teraz poczynię, o Chryste?
O Miłosierny', udziel win moich odpuszczenia!
3. Idź, nieszczęsna duszo i wraz z twoim ciałem,
Wyznaj winy Stworzycielowi wszystkiego,
Porzuć swe poprzednie życie,' i przynieś lzy Bogu w pokucie.
4. Trójco błogosławiona, czczona w Jedności,
Zabierz ode mnie ciężkie brzemię grzechów
I miłosierna, daj mi lzy pociechy.

CZWARTEK POPIELCOWY

---

1. Praojca Adama w przestępstwach przewyższyłem
I uznaję, że sam się ogolocił z Boga,
Wiecznego królestwa i szczęścia', z powodu moich grzechów.
2. Biada mi, nieszczęsna duszo,
Dlaczego upodobniłaś się do pierwszej Ewy?
Dotknęłaś drzewa i zuchwale spożyłaś pokarm.
3. Słusznie Adam został wypędzony z Edenu,
Nie zachował bowiem Zbawco, jedyne Twego przykazania,
Cóż ja powinienem przecierpieć', skoro nieustannie odrzucam życiodajne Twe
słowa?
4. Bogurodzico, 'nadziejo i obrono śpiewających Tobie,
Zdejmij ze mnie ciężkie brzemie moich grzechów
I jako czysta Władczyni przyjmij mą pokutę!

H 702

PIĄTEK POPIELCOWY

---

1. Słuchajcie niebios, będę głosił i śpiewał Chrystusowi,
Który z Dziewicy przyszedł w ciebie,
Usłysz, ziemio, głos kajającego się przed Bogiem.
2. Zgrzeszyłem bardziej niż wszyscy ludzie,
Ja jeden zgrzeszyłem przed Tobą.
Ale, jako Bóg, zmiłuj się, Zbawco, nad Twoim stworzeniem!
3. Odzwierciedliłem w sobie nieporządek pokus,
Pożądaniem skaziłem piękno rozumu,
Okrzyżła mnie burza, miłosierny Panie', ale jak Piotrowi i mnie podaj rękę!
4. Śpiewam Tobie, jednemu w Trzech Osobach Bogu,
Ojcu, Synowi i Świętemu Duchowi,
Trójcy współistotnej i nierozdzielnej.

SOBOTA POPIELCOWA

---

1. Skalałem szatę ciała mego, Zbawco,
I zaciemniłem w sobie obraz Twój i podobieństwo,
Zaciemniłem piękno duszy' i cały rozum zupełnie uczyniłem prochem.

2. Rozdarłem pierwszą moją szatę,
Którą utkał mi mój Stwórca' i dlatego leżę nagi,
Przyoblekłem się w podartą szatę', którą wąż utkał mi swą radą.

3. Wejrzałem na piękno drzewa i nim się zachwyciłem,
Na moim grzbiecie orali wszyscy wodzowie pokus,
sprowadzając na mnie nieprawości moje.

4. Przeczysta Bogurodzico Dziewico,
Jedyna wielbiona przez wszystkich,
Módl się za nami, abyśmy zostali zbawieni.

H 703

PIERWSZY PONIEDZIAŁEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Ja jeden zgrzeszyłem przed Tobą,
Zgrzeszyłem bardziej niż wszyscy ludzie,
Chryste Zbawco, nie odrzucaj mnie.

2. Ty jesteś Dobrym Pasterzem,
Odszukaj mnie, baranka', i nie odrzucaj zbląkanego,
Ty jesteś moim Stwórcą', w Tobie, Zbawco, jestem usprawiedliwiony.

3. Wyznaję Tobie, mój Zbawco,
Zgrzeszyłem, zgrzeszyłem przed Tobą,
Ale daruj mi, przebacz', o Miłosierny.

4. Raduj się, łono, któreś przyjęło Pana,
Raduj się, tronie Pański.
Raduj się, Matko życia naszego.

PIERWSZY WTÓREK WIELKIEGO POSTU

---

1. Usłyszał prorok o przyjściu Twoim, Panie,
I zadziwił się, że chcesz się narodzić z Dziewicy,
Usłyszałem wieść o Tobie i ulękłem się,' chwała mocy Twojej, Chryste!

2. Przebudź się, duszo moja,
I rozmyślaj o swoich czynach,
Wyznaj odważnie Chrystusowi czyny swoje.

3. Dziełem rąk Twoich nie pogardzaj', nie porzucaj Twojego stworzenia, Sędzio sprawiedliwy,

I, chociaż ja jeden zgrzeszyłem bardziej niż inni ludzie,
To Ty, ludzi Przyjacielu', masz władzę odpuszczania grzechów.

4. Nerozdzielnym co do istoty, różnym co do Osób,

Wyznaję Ciebie, w Trójcy Jedyne Boże,

I śpiewam Tobie wielką pieśń', w niebieskich przybytkach trzykrotnie śpiewaną.

H 704

PIERWSZA ŚRODA WIELKIEGO POSTU

---

1. Czuwającego w nocy, proszę, oświeć', Przyjacielu człowieka,

Kieruj mnie ku Twoim nakazom

I naucz mnie, Zbawco, pełnić wolę Twoją.

2. Przeto zostałem osądzony,

Oto osądzam się przez własne sumienie,

Sędzio, Zbawco mój, który mnie znasz', oszczędź i wybaw sługę Twego.

3. Życie moje spędziłem w nocy,

Bowiem mrokiem i głęboką mgłą była dla mnie noc grzechu,

Lecz uczyn' mnie synem dnia, Zbawicielu.

4. Ciebie, Trójco, jedyny Boże, wysławiamy:

Święty, Święty, Święty', jesteś Ojcie, Synu i Duchu,

Prosta Istoto, jedności zawsze wywyższana.

PIERWSZY CZWARTEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Z całego serca krzyknąłem ku miłosiernemu Bogu,

Usłyszał mnie z otchłani

I wyprowadził moje życie ze zniszczenia.

2. Wyznaję Tobie, Chryste, Królu:

Zgrzeszyłem jak niegdyś bracia, którzy sprzedali Józefa,

Owoc czystości i cnoty.

3. Przez krewnych została spętana moja dusza sprawiedliwa,

Umilowany został zaprzędany w niewolę, jako figura Pana,

A ty, duszo, samą siebie sprzedadaś swoim wadom.

4. W Tobie, Niezniszczalna i nieznająca męża, Matko - Dziewico,
Bóg, Władca czasu, przyodział się w moje ciało
I zjednoczył z Sobą ludzką naturę.

H 705

PIERWSZY PIĄTEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Odeszłaś, duszo, od Pana swego, jak Datan i Abiran,
Lecz wołaj z głębokości otchłani,
Aby nie pochłonęła cię przepaść.

2. Ręka Mojżesza niech cię przekona, duszo,
Jak Bóg może oczyścić życie trędowate,
Nie rozpaczaj więc, chociaż jesteś cała w trądzie.

3. Szczerze przynoszę Tobie, Zbawco,
Łzy oczu moich i westchnienia mego serca:
Oczyść mnie, Boże, zgrzeszyłem przed Tobą.

4. Jestem Trójcą niepodzielną,
Zjednoczoną w Swej istocie,
Głosi Ojciec, Syn i Boży Duch.

PIERWSZA SOBOTA WIELKIEGO POSTU

---

1. Zgrzeszyliśmy, niesprawiedliwie postępowaliśmy przed Tobą,
Nie zachowaliśmy tego, co nam przykazałeś,
Lecz nie odrzucaj nas, Boże ojców naszych.

2. Tajemnice serca mego wyznaję Tobie, mojemu Sędziemu,
Wejrzyj na pokorę moją
I zmiłuj się nade mną, Boże ojców naszych.

3. Zgrzeszyłem, żyłem w nieprawościach i odrzuciłem przykazanie Twoje,
Zrodzony bowiem jestem w grzechach,
Lecz Ty zmiłuj się nade mną, Miłosierny Boże ojców naszych.

4. Tobie śpiewamy, błogosławimy Ciebie, Bogurodzico,
Ty bowiem zrodziłaś Jednego z niepodzielnej Trójcy, Chrystusa- Boga,
I otworzyłaś nam przybytki nieba.

DRUGI PONIEDZIAŁEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Tego, którego niebieskie zastępy sławią
I drżą przed Nim aniołowie,
Całe stworzenie niech opiewa', błogosławi i wywyższa po wszystkie wieki.
2. Dawid dodał niegdyś nieprawość do nieprawości,
Do nieczystości dołączając zabójstwo', ale potem nawrócił się w pokucie,
A ty, duszo, uczyniwszy większe zło', nie pokutowałaś przed Bogiem.
3. Zmiłuj się nade mną grzesznym, Zbawco,
Pobudź mój rozum do nawrócenia, przyjmij mnie pokutującego', ulituj się nad
wołającym:
Zgrzeszyłem przed Tobą, żyłem nieprawości', zmiłuj się nade mną.
4. Przedwieczny Ojczy, współwieczny Synu', Pocieszycielu łaskawy - Duchu
sprawiedliwy,
Rodzicielu Boga - Słowa Ojca przedwiecznego', Duchu żywy i stwarzający,
Trójco jedyna, zmiłuj się nade mną.

DRUGI WTOREK WIELKIEGO POSTU

---

1. Rozum jest zraniony, ciało osłabło, duch choruje, życie zamiera,
Koniec Twój jest przy drzwiach,' cóż przeto czynisz, nieszczęsna duszo,
gdy Sędzia przyjdzie badać tve czyny?
2. Nie przyjęłaś do swego domu wędrowca ni przybysza, nieszczęsna duszo,
Za co zostaniesz precz wyrzucona z komnaty weselnej,
Odrzuć więc pokusę bogactw' i odstęp od zła.
3. Eliasza na rydwanie swych cnót
Został uniesiony do nieba,
Przeto rozmyślaj, duszo, o jego wstępowaniu.
4. Jakby z purpury Twego ciała, Przeczysta,
W łonie Twoim utkana została purpura ciała Emmanuela,
Przeto Ciebie, prawdziwą Bogarodzicielkę, wysławiamy.

DRUGA ŚRODA WIELKIEGO POSTU

---

1. Chrystus wcielił się, stał mi się wspólny ciałem,
I wszystko, co właściwe jest naturze', dobrowolnie doświadczył, prócz grzechu,
Pokazując tobie, duszo', przykład i wzór swego uniżenia.
2. Chrystus wezwał do pokuty celników i nierządnic.
Pokutuj, duszo', brama Królestwa jest już otworzona,
I przed tobą wchodzą nią nawróceni grzesznicy.
3. Niewypowiedziane zrodzenie z dziewiczego poczęcia,
Niezniszczalny owoc Matki nie znającej męża,
Bowiem zrodzenie Boga odnawia naturę.
4. Ojca wysławmy, Syna wywyższajmy', Bożemu Duchowi z wiarą pokłon
oddajmy,
Trójcy niepodzielnej, Jednej w naturze,
Życiodajnej i oświecającej krańce ziemi.

DRUGI CZWARTEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Proch ożywiwszy jak źródło,
Ty dałeś mi ciało i kości, dech i życie,
Przeto, Stwórco mój, Zbawco i Sędzio', przyjmij mnie pokutującego.
2. Chrystus zbawił magów i przywołał do siebie pasterzy,
Mnóstwo dzieci uczynił męczennikami', wysławił starca i wdowę,
Ale ich czynów nie naśladowałaś, duszo', więc biada ci, gdy będziesz sądzona.
3. Pan, pościwszy przez czterdzieści dni na pustyni,
Poczuł głód, okazując tym swoją ludzką naturę.
Duszo, odpędź wroga modlitwą i postem.
4. Ochraniaj swe miasto, przeczysta Rodzicielko Boga,
W Tobie bowiem ono króluje i w Tobie się umacnia,
Przez Ciebie zwycięża pokusę i zniewala wrogów.

DRUGI PIĄTEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Choć zgrzeszyłem, to jednak wiem, że jesteś Przyjacielem człowieka,
Karzesz ze współczuciem i płomiennie okazujesz miłosierdzie
I jak ojciec pośpieszasz wezwać syna marnotrawnego.
2. Przekroczyłem zabójstwo Kaina ze świadomą samowolą,
Przez ożywienie grzesznego ciała, stałem się zabójcą duszy,
Walcząc z nią mymi złymi czynami.
3. Sprawiedliwości Abła nie naśladowałem, Jezu,
Nigdy nie przyniosłem Tobie przyjemnych darów,
Ani czynów miłych Tobie, ni czystej ofiary, ani nieskalanego życia.
4. Trójco nadprzyrodzona, czczona w Jedności,
Zabierz ze mnie ciężkie brzemię moich grzechów
I, miłosierna daj mi lzy pokuty.

DRUGA SOBOTA WIELKIEGO POSTU

---

1. Słuchajcie, niebios, a będę głosił
I śpiewał Chrystusowi,
Który z Dziewicy przyszedł w ciele.
2. Skórzane odzienie uszył mi grzech,
Zdjąwszy ze mnie poprzednią szatę, utkaną przez Boga.
Przyoblekłem się w odzienie wstydu.
3. Zamiast życia bez umiłowania rzeczy,
Wybrałem pożądanie dóbr, Zbawco,
Oto znajduję się pod ciężkim brzemieniem.
4. Bogurodzico, nadziejo i obrońco śpiewających Tobie,
Zabierz ze mnie ciężkie brzemię grzechów
I jako czysta Władczyni mnie przyjmij.

TRZECI PONIEDZIAŁEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Troszcząc się gorliwie jedynie o zewnętrzne piękno,
Odrzuciłem wewnętrzną, na obraz Boży zbudowaną arkę.
Ale Ty, Zbawco, jak niegdyś drachmę, odszukaj mnie i znajdź.

2. Zgrzeszyłem jak nierządnicą,
Ja jeden zrzeszyłem przed Tobą.
Przyjmij, Zbawco, jako olejek, łzy moje.

3. Jak celnik wołam do ciebie, Zbawco:
Oczyść mnie, bowiem nikt z dzieci Adama,
Jak ja nie zgrzeszył przed Tobą.

4. Śpiewam Tobie i wysławiam Ciebie,
Jedyne w Trzech Osobach Boga,
Ojca, Syna i Świętego Ducha.

TRZECI WTOREK WIELKIEGO POSTU

---

1. Umocnij, Panie, na opoce przykazań Twoich,
Wahające się moje serce,
Albowiem Ty jeden jesteś Święty.

2. W Tobie, Zwycięzcy śmierci, znalazłem źródło życia,
Wołam do Ciebie z głębi mego serca:
Zgrzeszyłem, oczyść mnie i zbaw!

3. Zmiłuj się, Panie, wołam do Ciebie,
Kiedy przyjdiesz z Aniołami swymi
Oddać każdemu według jego uczynków.

4. Bogurodzico, któraś Syna zrodzonego przez Ojca,
Bez męża udziału zrodziła w czasie,
Mlekiem karmiąc, pozostałaś Dziewicą.

TRZECIA ŚRODA WIELKIEGO POSTU

---

1. Usłyszał prorok o Twoim przyjściu, Panie,
I zadziwił się, że chcesz się narodzić z Dziewicy,
I powiedział: Chwała mocy Twojej, Panie!
2. Słyszając o Hiobie siedzącym na gnoisku,
Duszo moja, nie pozazdrościłaś mu męstwa,
Nie okazałaś silnej woli.
3. Nierozdzielny co do istoty, różnym co do Osób,
Wyznaję Ciebie, w Trójcy Jedyny Boże,
Śpiewam Tobie wielką pieśń', w niebieskich przybytkach trzykrotnie śpiewaną.
4. Rodzisz i jesteś Dziewicą.
Zrodzony z Ciebie Bóg odnawia prawa natury;
Łono dziewicze rodzi', On bowiem czyni to co zechce.

TRZECI CZWARTEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Czuwającego w nocy oświeć, Przyjacielu człowieka,
Kieruj mnie, Zbawco, ku Twoim nakazom
I naucz mnie pełnić wolę Twoją.
2. Mojżesz zamieszkał na pustyni,
Idź i ty, duszo, naśladowaj jego życie,
By ujrzeć objawienie się Boga.
3. Laska Mojżesza porażała morze i zatrzymywała fale
Na znak Bożego krzyża, Przez który i ty, duszo, możesz czynić wielkie rzeczy.
4. W Tobie, nieznająca męża, Matko Dziewico,
Bóg, który stworzył wieki, przyodział się w moje ciało
I zjednoczył z sobą ludzką naturę.

TRZECI PIĄTEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Z całego serca krzyknąłem ku miłosiernemu Bogu
I usłyszał mnie z otchłani,
I wyprowadził moje życie ze zniszczenia.

2. Fale moich grzechów, Zbawco,
Obróciwszy się jak w Morzu Czerwonym,
Nagle mnie przykryły jak niegdyś Egipcjan i ich jeźdźców.

3. Mojżesz, sługa Twój, uderzył laską w kamień,
Tajemniczo przedstawiając życiodajny Twój bok,
Z którego wszyscy czerpiemy napój życia, Zbawco.

4. Łono Twoje zrodziło nam Boga, który przyjął nasz obraz,
Jego, jako Stwórcę swego błagaj, Bogurodzico,
Abyśmy zostali usprawiedliwieni przez modlitwy Twoje.

TRZECIA SOBOTA WIELKIEGO POSTU

---

1. Ten, którego niebieskie zastępy sławią i drżą przed Nim aniołowie,
Wszystko, co oddycha i całe stworzenie niech opiewa,
Błogosławi i wywyższa po wszystkie wieki.

2. Słyszałaś, duszo, o Niniwitach kajających się przed Bogiem,
Ale ty ich nie naśladowałaś', lecz byłaś oporniejsza od wszystkich,
co zgrzeszyli przed Prawem i po Prawie.

3. Słyszałaś, duszo, jak Daniel w jamie zamknął paszcze lwów,
Poznałaś, jak młodzieńcy wiarą ugasili rozpalony ogień pieca,
Naśluduj więc miłe Bogu czyny sprawiedliwych', unikaj natomiast grzechów
złych ludzi.

4. Przedwieczny Ojczy, współwieczny Synu, Pocieszycielu łaskawy,
Duchu sprawiedliwy, Rodzicielu Boga - Słowa', Słowo Przedwiecznego Ojca,
Duchu Żywy i Życiodajny', Trójco Jedyna, zmiłuj się nade mną!

H 712

CZWARTY PONIEDZIAŁEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Oto niewypowiedziane zrodzenie z dziewiczego poczęcia,
Niezniszczalny owoc Matki nieznającej męża', zrodzenie Boga odnawia naturę,
Przeto wszystkie pokolenia' Ciebie jako Bożą Rodzicielkę wysławiają.

2. Chrystus był kuszony przez diabła,
Ulękniij się, duszo, jego oszustwa,
Czuwaj i nieustannie módl się do Boga.

3. Lubiąca pustynię synogarlica', głos wołającego, lampa Chrystusowa,
Wołał ukazując nieprawość Heroda,
Bacz, duszo moja, abys nie wpadła w sieci nieprawych', lecz umiluj pokutę.

4. Ochroniaj miasto Twoje, przeczysta Rodzicielko Boga,
W Tobie bowiem ono się umacnia,
Przez Ciebie zwycięża wszelką pokusę.

CZWARTY WTOREK WIELKIEGO POSTU

---

1. Małżeństwo jest czcigodne i łoże nieskalane,
Bowiem Chrystus je pobłogosławił w Kanie na weselu
I przemieniając wodę w wino okazał pierwszy cud', abyś ty, duszo, się
nawróciła.
2. Chrystus wzmocnił paralytyka, który wziął swe łożo,
Podniósł też młodego syna wdowy', uleczył sługę setnika i objawił swą moc
Samarytance,
Przedstawiając tobie, duszo, służbę Bogu w duchu.
3. Pan uleczył cierpiącą na krwotok przez dotknięcie jego szaty,
Oczyścił trędowatych, uleczył ślepych', chromych i niemych
Ku zbawieniu twemu, nieszczęsna duszo.
4. Ojca wysławmy, Syna wywyższajmy', Bożemu Duchowi z wiarą pokłon
oddajmy,
Trójcy niepodzielnej, Jednej w naturze,
Życiodajnej i oświecającej krańce ziemi.

H 713

CZWARTA ŚRODA WIELKIEGO POSTU

---

1. Przykazania Twe, Chryste, od młodości miałem w pogardzie,
Beztroski i lekkomyślny przeszedłem przez życie,
Dlatego wołam do Ciebie, Zbawco': u kresu życia zechciej mnie ocalić!
2. Porzuconego przed wrotami Twymi, Zbawco,
Jako nieużytecznego w starości nie rzuć mnie do piekła,
Lecz przed końcem życia daj mi odpuszczenie grzechów.
3. Roztrwonilem me bogactwo w nierządzie, Zbawco,
Obce mi są owoce pobożności', czując jednak głód wołam do Ciebie:
Ojczy miłosierdzia', pośpiesz i zmiłuj się nade mną!
4. Bogurodzico, nadziejo i obrońco śpiewających Tobie,
Zdejmij ze mnie ciężkie brzemie grzechów moich
jako czysta Władczyni przyjmij mą pokutę!

CZWARTY CZWARTEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Wspomożyciel i obrońca stał się moim zbawieniem,
To mój Bóg i będę Go wysławiać,
Bóg ojca mego i będę Go wywyższać', chwalebnie bowiem się wslawił.
2. Jestem tym człowiekiem, który wpadł w ręce zbójców,
Teraz cały jestem poraniony i pokryty bliznami.
Ty sam, Chryste, Zbawco, przyjdź i ulecz mnie.
3. Kapłan, zobaczywszy mnie, przeszedł obok
I lewita, widząc mnie w biedzie, nie zauważył,
Lecz Ty, Jezu, który zajaśniałeś z Dziewicy', przyjdź i zmiłuj się nade mną!
4. Trójco nadprzyrodzona, czczona w Jedności,
Zabierz ode mnie ciężkie brzemię grzechów
I, miłosierna daj mi łzy pociechy.

H 714

CZWARTY PIĄTEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Słuchajcie, niebiosy, a będę głosił
I śpiewał Chrystusowi,
Który z Dziewicy przyszedł w ciele.
2. Ani łez, ani pokuty, ani też pociechy nie mam,
Ale Ty sam daruj mi je, Zbawco, jako Bóg.
Zgubiłem piękno i wspaniałość moją', a teraz wstydząc się leżę nagi.
3. Bram Twoich nie zamykaj przede mną,
Ale otwórz je dla mnie, pokutującego przed Tobą.
Usłysz westchnienia duszy mojej, Zbawco, i wybaw mnie.
4. Przepczysta Bogurodzico Dziewico,
Jedyna wielbiona przez wszystkich,
Módl się gorliwie, abyśmy zostali zbawieni.

CZWARTA SOBOTA WIELKIEGO POSTU

---

1. Ciało moje skaląłem, ducha zbeszczyłem', cały jestem pokryty ranami,
Lecz Ty, Chryste ulecz mnie przez pokutę,
Okaż mnie czystszy od śniegu, mój Zbawco.

2. Ciało i Krew, Jezu, złożyłeś w ofierze na krzyżu,
Ciało, by mnie odnowić, a Krew, aby mnie obmyć
I ducha oddałeś, Chryste', by mnie doprowadzić do Ojca.

3. Pośrodku ziemi uczyniłeś zbawienie, Miłosierny,
Dobrowolnie zostałeś ukrzyżowany na drzewie,
Zamknięty Eden się otwiera' i wszystkie zbawione ludy kłaniają się Tobie.

4. Nierozdzielny co do istoty, różnym co do Osób,
Wyznaję Ciebie, Trójcy Jedyny Boże,
Śpiewam Tobie wielką pieśń', w niebieskich przybytkach trzykrotnie śpiewaną.

H 715

PIĄTY PONIEDZIAŁEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Z boku Twego Krew i woda' razem wytoczyły odpuszczenie grzechów,
Niech będą dla mnie obmyciem i napojem,
Aby mnie oczyścić Twymi życiodajnymi słowami, Zbawco.

2. Kościół ma kielich z życiodajnego Twego boku,
Z którego wypłynęły nam podwójne potoki,
Na obraz obu Testamentów, Starego i Nowego.

3. Jestem poza weselną komnatą', pozbawiony i wesela, i wieczerzy,
Lampa pogasła bez oliwy', komnata zamknięta, gdy spałem', uczta zakończona,
A ja, mając związane ręce i nogi', zostałem precz wyrzucony,

4. Rodzisz i jesteś Dziewicą.
Zrodzony z Ciebie Bóg odnawia prawa natury;
Łono dziewicze rodzi', On bowiem czyni to co zechce.

PIĄTY WTOREK WIELKIEGO POSTU

---

1. Czuwającego w nocy oświeć, Przyjacielu człowieka,
Kieruj mnie, Zbawco, ku Twoim nakazom
I naucz mnie pełnić wolę Twoją.

2. Skalałem nieszczęsny mój rozum,
Lecz obmyj mnie, Władco, w kąpieli moich łez,
Błagam Cię, wybiel jak śnieg szatę mego ciała.

3. Oszczędź, Panie, stworzenie swoje,
Przebacz mi', Ty jeden jesteś czysty z natury
I poza Tobą nikt nie jest wolny od skalania.

4. Ciebie, Trójco, wysławiamy, jedynego Boga:
Święty, Święty, Święty' jesteś Ojczy, Synu i Duchu,
Prosta Istota, jedności zawsze wywyższana.

H 716

PIĄTA ŚRODA WIELKIEGO POSTU

---

1. Z całego serca krzyknąłem ku miłosiernemu Bogu,
Usłyszał mnie z otchłani
I wyprowadził moje życie ze zniszczenia.

2. Jak zbawiłeś wołającego Piotra,
Tak pospiesz, by mnie wybawić, Zbawco,
Wyciągnij rękę i wyprowadź mnie z głębin grzechu.

3. Spokojną przystań widzę w Tobie, Władco,
Pospiesz mnie wybawić
Z nieprzebytych głębin grzechu i rozpacz.

4. Łono Twoje zrodziło nam Boga, który przyjął nasz obraz,
Jego, jako Stwórcę swego błagaj, Bogurodzico,
Abyśmy zostali usprawiedliwieni przez modlitwy Twoje.

PIĄTY CZWARTEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Zbawco i Sędzio sprawiedliwy', wybaw mnie od ognia i kary,
Którym winienem być sprawiedliwie poddany na sądzie,
Przebac mi przed końcem mego życia.

2. Jak lotr wołam do Ciebie: Zmiluj się nade mną!
Jak Piotr gorzko płacze', jak celnik wołam do Ciebie,
Przyjmij moje łkanie jak niegdyś kobiety kananejkiej.

3. Naśladowając kananejkę i ja wołam do Syna Dawidowego,
Dotykam jego szaty jak cierpiąca na krwotok,
Płacę jak Marta i Maria nad Łazarzem.

4. Przedwieczny Ojczy, współwieczny Synu, Pocieszycielu łaskawy,
Duchu sprawiedliwy, Rodzicielu Boga - Słowa', Słowo Przedwiecznego Ojca,
Duchu Żywy i Życiodajny', Trójco Jedyna, zmiluj się nade mną!

PIĄTY PIĄTEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Nie wchodź ze mną w sąd, ważąc me czyny', badając słowa i ujawniając dążenia,

Lecz w miłosierdziu Twym, gardząc mymi grzechami,
Zbaw mnie, o Wszechmocny!

2. W czas pokuty przychodzę do Ciebie, mego Stwórcy,
Zabierz ode mnie ciężkie brzemię grzechów

I, Miłosierny, daj mi łzy pokuty.

3. Roztrwonilem w grzechu bogactwo duchowe,

Obce mi są święte uczynki dobra,

Czując jednak głód wołam do Ciebie': Źródło miłosierdzia, Zbawco, wybaw mnie!

4. Bogurodzico, nadziejo i obrońco śpiewających Tobie,

Zabierz ze mnie ciężkie brzemię grzechów

I jako czysta Władczyni mnie przyjmij.

PIĄTA SOBOTA WIELKIEGO POSTU

---

1. Wspomożyciel i obrońca stał się moim zbawieniem,

To mój Bóg i będę Go wysławiać,

Bóg ojca mego i będę Go wywyższać', chwalebnie bowiem się wślawił.

2. Baranku Boży, który wzięłeś grzechy wszystkich,

Zabierz ze mnie ciężkie brzemię grzechów

I, Miłosierny, daj mi łzy pokuty.

3. Przypadam do Ciebie, Jezu, zgrzeszyłem przed Tobą,

Zabierz ode mnie ciężkie brzemię grzechów

I, Miłosierny, daj mi łzy pokuty.

4. Przczysta Władczyni, Bogarodzico,

Nadziejo do Ciebie przybiegających' i przystani przeżywających burze,

Modlitwami swymi skłoń ku miłosierdziu Stwórcę i Syna Twego.

SZÓSTY PONIEDZIAŁEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Jeśli jesteś głęboką studnią, Władco,
To wytocz dla mnie wodę żywą,
Abym jak Samarytanka napił się i już nigdy nie pragnął.
2. Sadzawką Siloe niech będą dla mnie lzy moje, Panie,
Niech i mnie będą obmyte źrenice serca,
Bym widział Ciebie, Przedwieczna Światłości.
3. Jestem drachmą z królewskim podobieństwem,
Która dawno temu została zagubiona, Zbawco,
Lecz zapal lampę Poprzednika Twego', odszukaj i odnajdź swój obraz.
4. Jestem Trójcą niepodzielną,
Zjednoczoną w Swej istocie,
Głosi Ojciec, Syn i Boży Duch

SZÓSTY WTOREK WIELKIEGO POSTU

---

1. Zgrzeszyliśmy, niesprawiedliwie postępowaliśmy przed Tobą,
Nie zachowaliśmy tego, co nam przykazałeś,
Lecz nie odrzucaj nas, Boże naszych ojców.
2. Pogrzebałem obraz Twój i naruszyłem przykazania Twoje,
Całe piękno jest we mnie zamroczone,
ale ulituj się, Zbawco, i daj mi radość.
3. Nawróć się, pokutuj', powiedz wszechwiedzącemu Bogu:
Ty jedyny, Zbawco, znasz moje tajemnice,
Zmiłuj się nade mną w miłosierdziu Twoim.
4. Trójca prosta, nierozdzielna', współlistotna, jedna natura,
Trzej święci i jeden święty Bóg Trójca', wywyższany w pieśniach,
Zaśpiewaj więc i ty, duszo, wysławiając Boga wszystkich.

SZÓSTA ŚRODA WIELKIEGO POSTU

---

1. Przypadam do Ciebie i przynoszę wraz ze łzami słowa moje:
Zgrzeszyłem tak, jak nie zgrzeszyła nierządnicą,
Żyłem w nieprawościach jak nikt inny na ziemi',
lecz ulituj się, Władco, nad stworzeniem Twoim.
2. Wylewając naczynie łez jak olejek na głowę,
Zbawco, wołam do Ciebie jak nierządnicą', szukając miłosierdzia,
Przynoszę błaganie i proszę o darowanie przebaczenia.
3. Chociaż nikt jak ja nie zgrzeszył przed Tobą,
To jednak miłosierny Zbawco przyjmij mnie, wołającego z miłością:
Zgrzeszyłem przed Tobą jedynym', zmiłuj się nade mną, Miłosierny!
4. Jakby z purpury Twego ciała, Przeczysta,
W łonie Twoim utkana została purpura ciała Emmanuela,
Przeto Ciebie, prawdziwą Bogarodzicielkę, wysławiamy.

SZÓSTY CZWARTEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Ten, którego niebieskie zastępy sławią i drżą przed Nim aniołowie,
Całe stworzenie niech opiewa,
Błogosławi i wywyższa po wszystkie wieki.
2. Oszczędź, Zbawco, swe stworzenie' i jak pasterz odnajdź zagubionego,
Ochroniaj zbłąkanego, zachowaj od wilka
I uczyni mnie barankiem na pastwisku owiec Twoich.
3. Kiedy Ty, Miłosierny, zasiądziesz jako sędzia i okażesz chwałę Twoją,
Jakaż bojaźń ogarnie wtedy wszystkich,
Wszyscy drzeć będą przed wspaniałością trybunału Twego.
4. Przedwieczny Ojcze, współwieczny Synu, Pocieszycielu łaskawy,
Duchu sprawiedliwy, Rodzicielu Boga - Słowa', Słowo Przedwiecznego Ojca,
Duchu Żywy i Życiodajny', Trójco Jedyna, zmiłuj się nade mną!

SZÓSTY PIĄTEK WIELKIEGO POSTU

---

1. Oto niewypowiedziane zrodzenie z dziewiczego poczęcia,
Niezniszczalny owoc Matki nieznającej męża', zrodzenie Boga odnawia naturę,
Przeto wszystkie pokolenia Ciebie jako Bożą Rodzicielkę wysławiają.
2. Ulituj się, zbaw mnie, Synu Dawida,
I wyrzeknij do mnie, jak do łotra,' litościwe słowa:
Zaprawdę, powiadam ci, dziś ze mną będziesz w raju', gdy przyjdę w chwale.
3. Łotr szydził z Ciebie i łotr wyznał Ciebie jako Boga,
Lecz jak łotrowi, który uwierzył,
Otwórz i mnie bramę sławnego królestwa Twego.
4. Ojca wysławmy, Syna wywyższajmy', Bożemu Duchowi z wiarą pokłon oddajmy,
Trójcy niepodzielnej, Jednej w naturze,
Życiodajnej i oświecającej krańce ziemi.

SZÓSTA SOBOTA WIELKIEGO POSTU

---

1. Całe stworzenie zadrzało, widząc Ciebie ukrzyżowanym,
Ziemia zadrzała, otchłań została obnażona' i światłość pośrodku dnia okryła się mrokiem,
Patrzac na Ciebie, Jezu', przygwożdżonego do krzyża.
2. Nie oczekuj ode mnie owoców nawrócenia', wyczerpały się bowiem moje siły,
Lecz daj mi serce skruszone', daj mi ducha pokornego,
Bym Ci je ofiarował jako woń przyjemną, jedyny Zbawco.
3. Sędzio, który mnie znasz', gdy przyjdiesz ze swymi aniołami, aby sądzić świat,
Wtedy, spojrzawszy na mnie miłosiernym okiem, Jezu,
Zmiluj się nade mną, gdyż zgrzeszyłem bardziej niż cała ludzka natura.
4. Ochroniaj miasto Twoje, przeczysta Rodzicielko Boga,
W Tobie bowiem ono się umacnia,
Przez Ciebie zwycięża wszelką pokusę.

I Tekst: Liturgia Godzin

1 Sprawiedliwości Słońce, Chryste,
Gdy jasność dnia przywracasz ziemi,
Niechaj ustąpi mrok duchowy
I światło cnoty nas napelni.

2 Kiedy nam dajesz czas sposobny,
Pokutą natchnij nasze serca;
Nawróć dobrocią grzesznych ludzi,
Znoszonych długo z cierpliwością.

3 Pomóż okupić szczerą skruchą
Bezmiarne winy wobec Ciebie;
Większe jest od nich miłosierdzie,
Przez które grzech odpuszczasz wszelki.

4 Dzień się przybliżył, dzień Twój, Panie,
A jego blask odnawia wszystko,
I wielka radość nas ogarnia,
Bo w nim znajdziemy Twoją łaskę.

5 Boże Jedyny w Trójcy Świętej,
Niech Tobie będzie cześć i chwała,
My zaś, przez łaskę odrodzeni,
Wielbimy Ciebie nową pieśnią. Amen.

II Tekst: Liturgia Godzin

1 Przed Tobą, Ojcze, stajemy skruszeni
I obciążeni winami,
A niosąc w sobie bezsilną samotność,
Szukamy Twojej pomocy.

2 Bo przecież jesteś troskliwym pasterzem
I nie chcesz śmierci grzesznika,
Lecz by się zwrócił do Ciebie w pokorze,
A przez to życie otrzymał.

3 W tym świętym czasie powrotu do Ciebie,
Gdy dajesz łaskę pokuty,
O miłosierdzie błagamy z nadzieją
I zło naprawić pragniemy.

4 Potężne światło, jaśniejsze od słońca,
Którego tarcza już wschodzi,
Wielbimy Ciebie, nasz Boże i Panie,
W Najświętszej Trójcy Jedyny. Amen.

H 729

I Tekst: Liturgia Godzin

1 Natchniony zwyczaj nas uczy,
Byśmy w zbawiennym okresie
Czterdziestu dni umartwienia
Szczerą czynili pokutę.

2 Do tego Prawo przynagła
I napomnienia proroków,
A nade wszystko sam Chrystus,
Król i Stworzyciel wszechświata.

3 Ten czas przeżyjmy w skupieniu,
Krótsze niech będą rozmowy,
Skromniejsze nasze posiłki,
Więcej czuwania nad sobą.

4 Oddalmy zło, które może
Chwiejnych zagarnąć w niewolę,
I brońmy siebie przed wrogiem
Pełnym podstępnej przemocy.

5 Niech Tobie, w Trójcy Jedyny,
Chwała i cześć będzie wieczna,
A Ty w nas pomnóż owoce
Postu i skruchy serdecznej. Amen.

II Tekst: Liturgia Godzin

1 Daleś nam przykład, o Jezu,
Czterdziestu dni umartwienia;
Aby w nas ducha odnowić,
Wymagasz postu i skruchy.

2 Stań więc pośrodku Kościoła
I spójrz na jego pokutę;
Ciebie pokornie prosimy,
Byś przez nią z grzechu nas obmył.

3 Zło popelnione w przeszłości
Niech Twoja łaska zniweczy;
Chroń nas od dalszych upadków
I otocz swoją opieką.

4 Daj przez doroczną pokutę
Dostąpić win odpuszczenia,
Byśmy z radością czekali
Na światło Nocy Paschalnej.

5 W Trójcy Jedynej nasz Boże,
Niech Ciebie wszechświat wysławia;
Pieśń nową Tobie śpiewamy
Za odrodzenie przez łaskę. Amen.

H 730

I Tekst: Liturgia Godzin

1 Jak naród wybrany idziemy za Tobą,
Nasz Boże i Wodzu, co w słupie ognistym
Wskazujesz nam drogę pośpiesznej ucieczki
Z krainy grzechu i śmierci.

2 Już wolni od lęku przed mieczem anioła,
Którego posłałeś, by karał opornych,
Dążymy przez wodę i wyschlą pustynię
Do ziemi Twoich obietnic.

3 Daleka wędrówka nad brzegi Jordanu
I ciężka jest walka z wrogami nadziei,
Lecz wkrótce znajdziemy ochłodę i siły
Przy źródłu krwi Zbawiciela.

4 Ufamy wytrwale, że nam dopomożesz,
I wreszcie dojdziemy do naszej ojczyzny,
Gdzie Ty, Miłosierny, przygarniesz do serca
Obmytych w źródle swej łaski.

5 W tym czasie pokuty, umartwień i postów
Zbliżamy się w skrusze do Nocy Paschalnej
I hymnem wieczornym wielbimy Cię, Ojcze,
W jedności z Synem i Duchem. Amen.

II Tekst: Liturgia Godzin

1 Zmiłuj się, Stwórco, nad swoim ludem,
Kiedy Cię błaga w tym czasie postu;
Usłysz modlitwę zroszoną łzami,
Którą wznosimy przez dni czterdzieści.

2 Patrzysz w głębinę naszego serca,
Znasz ludzką słabość i bezwład woli,
Przeto nam okaż swe miłosierdzie,
Kiedy do Ciebie wracamy, Boże.

3 Chociaż tak bardzo jesteśmy winni,
Przebacz, bo Tobie ufamy, Panie;
Wsław Twoje imię i ulecz nędznych,
Których chorobą są własne grzechy.

4 Udziel nam siły, niech czas pokuty
Ciało oczyści, myśli oświeci;
Złudne pokusy niech nas nie wiążą
Z tym, co nam grozi wieczystą zgubą.

5 Boże Jedyny w Najświętszej Trójcy,
Spraw, aby skrucha i umartwienie
Były owocne dla Twoich wiernych,
Którzy Cię wielbią wiecznym hymnem. Amen.

H 731

I Tekst: Liturgia Godzin

1 Padnijmy twarzą na ziemię,
Błagajmy Boga ze skruchą,
Przed Sędzią łzy wylewajmy,
By Jego gniew się uśmierzył.

2 Tak często, Panie łaskawy,
Grzechami Cię obrażamy,
Lecz Ty się zmiłuj nad nami
I ześlij swe przebaczenie.

3 Bo chociaż bardzo niegodni,
Jesteśmy Twoim stworzeniem,
Więc wspomnij na to i pomóż
Wysławiać życiem Twe imię.

4 Od zła nas wyzwól dawnego,
A dobro pomnóż swą łaską,
I uczyn' Tobie miłymi
Już dziś i w całej wieczności.

5 Niech Tobie, w Trójcy Jedyny,
Majestat będzie i chwała,
A Ty nam udziel owoców
Zbawczego czasu pokuty. Amen.

II Tekst: Liturgia Godzin

1 Przed Tobą, Ojczy, stajemy skruszeni
I obciążeni winami,
A niosąc w sobie bezsilną samotność,
Szukamy Twojej pomocy.

2 Bo przecież jesteś troskliwym pasterzem
I nie chcesz śmierci grzesznika,
Lecz by przed Tobą ukorzył się szczerze,
A przez to życie otrzymał.

3 W tym świętym czasie powrotu do Ciebie,
Gdy dajesz łaskę pokuty,
O miłosierdzie błagamy z nadzieją
I zło naprawić pragniemy.

4 Potężne światło, jaśniejsze od słońca,
Którego tarcza już wschodzi,
Wielbimy Ciebie, nasz Boże i Panie,
W Najświętszej Trójcy Jedyny. Amen.

H 799

Jeruzalem, Jeruzalem! O powróć do Boga Twego!

L 760

**Radosna Światłości, odwieczny odblasku Ojca, Święty, błogosławiony,
Jezu Chryste.**

1. W promieniach zachodzącego słońca, wpatrzeni w światło wieczoru
śpiewamy Ojcu i Synowi
i świętemu Duchowi Bożemu.

2. Godzien jesteś przyjąć chwałę' przez nasze wołanie,
Synu Boga', który oddałeś za nas życie,
wszelkie stworzenie Cię wychwała.

Niedziela

3. O zmierzchu dnia wypędziłeś Adama z raju,
a dla nas na nowo go otwarłeś,
Ty, który przyszedłeś na końcu czasów nas zbawić.

Wtorek

4. Przez Twoją śmierć na Krzyżu', zlituj się nad nami, Panie
teraz, kiedy wieczór mnie zastał
i kiedy koniec życia mego nadchodzi.

Środa

5. Już na tej ziemi mnie uzdrów', w miłosierdziu swoim mnie podnieś,
do pokuty mnie prowadź,
a stanę tam w górze przed Tobą z twarzą odkrytą.

Czwartek

6. Obmyję Panie zbrukanie szaty mojej,
aby nie być wyrzuconym' na zewnątrz w ciemności
wraz z tym, który nie był godzien uczyć Twojej.

Piątek

7. Spalaj w lampie mojej oliwę dobrych sług,
a kiedy powrócisz jako Oblubieniec,
z pannami głupimi nie będę odrzucony.

Sobota

8. Przez Krew Twego Krzyża na nas wylaną', wyzwól mnie i mnie ożyw,
abym zachowywał świadectwo Twego Słowa,
abym żył dla Twojej chwały' i otrzymał radość Twego Królestwa.

9. Niech moja modlitwa Panie, wzniesie się jak kadzidło.
Podniesienie mych rąk
jak ofiara wieczorna.

M 611

Bolejąca Matka stała u stóp Krzyża we łzach cała,
kiedy na nim zawisł Syn.

Stabat Mater dolorosa, juxta crucem lacrimosa,
dum pendebat Filius

M 621

Jezus Twój Syn, o Maryjo będzie dla świata sprzeciwu znakiem, a miecz boleści
Maryjo, serce twe przeszyje.

M 701

Święta Matko Boga, słodka, piękna,
Módl się do Twego Syna najśłodszego!
Aby udzielił nam przez swoje święte Wcielenie
i przez gorzką śmierć swoją przebaczenia naszych grzechów!

Santa Madre di Dio dolce e bella
Prega il tuo Figlio dolcissimo!
Perché conceda a noi per la sua Incarnazione
et la sua ammarissima morte il perdono dei occati!

M 750

Ave Regina caelórum,
Ave Domina Angelórum:
Sálve rádix, sálve pórtá,
Ex qua Mundo lux est órta:
Góude Virgo gloriósa,
Super ómnes speciósa:
Vále, o valde decóra,
Et pro nóbis Christum exóra.

M 798

Stabat Mater dolorósa
iuxta crucem lacrimósa,
dum pendébat Fílius.

Cuius ánimam geméntem,
contristátam et doléntem
pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta
fuit illa benedícta,
mater Unigéniti!

Jeśli dzisiaj głos mój usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych.

1. Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *
wznośmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.
Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *
z weselem śpiewajmy Mu pieśni!
2. Bo Pan jest Bogiem wielkim, *
Królem nad wszystkimi bogami.
W Jego rękę głębiny ziemi, szczyty gór do Niego należą. *
Jego własnością jest morze, które sam stworzył i ziemia, którą ulepiły Jego ręce.
3. Przyjdźcie, uwielbiajmy Go padając na twarze, *
klękniemy przed Panem, który nas stworzył,
Albowiem On jest naszym Bogiem, *
a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego rękę.
4. Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego:
"Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, jak na pustyni w dniu Massa,
gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *
doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła.
5. Przez lat czterdzieści to pokolenie wstręt we Mnie budziło *
i powiedziałem: «Są ludem o sercu zbłąkanym i moich dróg nie znają».
Przeto przysiągłem w gniewie, *
że nie wejdą do mojej krainy spoczynku".
6. Lecz oto dla nas Pan ustanowił Dzień nowy,
owo dzisiaj, w którym Chrystus wstępuje do miejsca swego odpoczynku; a my,
którzy otrzymaliśmy Jego Słowo
czuwamy w wierze,
aby wejść razem z Nim do miejsca Jego odpoczynku.
7. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu
jak była na początku i teraz i zawsze
i na wieki wieków,
Amen!

P 795A

1. Oto jest czas upragniony, zbawienia nastał dzień.
Przyjdźcie, Panu pokłońmy się!
2. Światło Oblicza Pana naszego zajaśniało.
Przyjdźcie, Panu pokłońmy się!
3. Z Chrystusa, naszej Skąły wypłynęły zdroje wód żywych:
Przyjdźcie czerpać u źródeł zbawienia!
4. Krocimy, dopóki dzień do odpoczynku Boga.
O Chryste, otwórz nasze oczy, objaw Twoją Chwałę!
5. O Chryste, Przyjacielu ludzi,
Tyś jest Zmartwychwstaniem i Życiem!
Wielbimy Cię!

R 700

Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami!

1. Niedziela

Ty któryś jest cierpliwy¹ bez końca darzysz miłosierdziem,
Udziel nam łaski w Twojej miłości
I zbaw nas w Twojej czułości!

2. Poniedziałek

Nie dźwigaliśmy jarzma dni ani spiekoty słońca
W ostatniej godzinie przychodzimy do Ciebie,
Zmiłuj się nad nami, wybaw nas!

3. Wtorek

Kto przywróci nam piękno pierwszego dnia,
Gdy ukształtowałeś nas na swój Obraz?
Stwórcu, dający Życie Kościołowi zbaw nas!

4. Środa

Zgrzeszyliśmy przeciw Niebu i względem Ciebie,
Jak Syn Marnotrawny błagamy:
Ojcze przebac, przygarnij nas!

5. Czwartek

O Chryste, nie zostawiaj nas na pastwę piekiel,
Wspomnij na Ciało swe i Krew,
Wszak Samym Sobą karmisz nas!

6. Piątek

Słyszałem Panie, jak mówiłeś w swojej łaskawości:
Kończcie a otworzą wam,
Jak nierządnicą i celnik wołamy: przebacznam!

7. Sobota

Przed Krzyżem Twym chwalebnym na twarz padamy,
Przyzywamy o Chryste naszych grzechów przebaczenia,
Zbawieniem, którym napelniłeś ziemię uratuj nas!

8. Dox.

Chwała Ojcu Wszechmogącemu,
Chwała Jezusowi Chrystusowi Zbawcy,
Chwała Duchowi, który wciąż pociesza nas!

R 701

Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami!

1. Niedziela

O Chryste, któryś powiedział:
„Ten, co będzie wzywać Imienia Pana będzie zbawiony”.
Nie tylko Cię wzywam,
ale nade wszystko wyznaję Twoją wielkość.

2. Poniedziałek

To nie dla Twoich darów
trwam w moim błaganu.
Ale dlatego, żeś Życiem prawdziwym
i że w Tobie jest moje tchnienie.

3. Wtorek

To nie tyle więzy nadziei,
co więzy miłości ku Tobie mnie przyciągają.
To nie Twych darów pragnie moje serce,
Lecz to za Tobą Dawcą tęsknię.

4. Środa

To nie tyle chwały pragnę,
co Ciebie, Pana uwielbionego ucałować pragnę.
To nie pragnienie życia ciągle mnie spala,
ale wspomnienie Ciebie', który Życie dajesz.

5. Czwartek

To nie szczęścia wiecznego szukam,
ale Ciebie, Panie, który je przygotowujesz.
To nie odpocznienia szukam,
ale Oblicza Twego', co koi moje błagające serce.

6. Piątek

To nie za ucztą wiecznych zaślubin wzdycham,
ale z pragnienia Ciebie', któryś jest Oblubieńcem.
Z wiarą oczekuję mocy Twojej,
w ręce Twoje się powierzam, o Wszechmogący.

7. Sobota

Mimo brzemienia grzechu mego,
za łaską Twego miłosierdzia i wielkiej Twojej litości,
wiem, że Cię zobaczę oczyma swymi' Ciebie, Boga mego.
A zasługując na odrzucenie stanę się dziedzicem nieba.

8. Dox.

Chwała Tobie Ojczy miłosierdzia!
Chwała Tobie Synu Umiłowany', który nosisz owce zagubioną!
Chwała Duchowi Świętemu Pocieszycielowi!
Trójco Święta, jedyny Boże chwała Tobie!

T 700

Przyjdźcie do Mnie wszyscy w szczerości serca, bo jestem Bogiem miłosierdzia.

1. Oto teraz czas sposobny,
rozdierajcie wasze serca a nie szaty,
aby dana nam łaska pojednania' nie okazała się daremna.

2. Oto teraz dzień Zbawienia,
zwołajcie święte zgromadzenie przed Panem.
Kto wie?' Może zlituje się nad nami' i nam okaże miłosierdzie?

3. Oto teraz czas łaski,
pojednajcie się z Bogiem w Chrystusie;
Jego to, który był bez grzechu', Bóg uczynił grzechem dla nas.

4. Oto teraz czas błagania,
proście Boga, Ojca waszego', który jest w ukryciu,
a Ojciec spełni pragnienia serc waszych.

5. Oto teraz czas pokuty,
gdy pościsz, namaść sobie głowę,
a radość pochodząca od Boga' rozpromieni twe oblicze.

6. Oto teraz czas miłosierdzia;
otwórz serce ubogiemu' i podziel się chlebem,
a Bóg napelni cię słodyczą swego błogosławieństwa.

7. Chwała Tobie nasz Ojczy', który dajesz nam Dzień nowy,
abyśmy wraz z Twym Synem weszli do miejsca Twego odpoczynku,
odziani przebaczeniem Ducha', który przybywa, zwrócić nasze serca ku Tobie.

8. Niewiasto, oto nadeszła godzina,
w której Twój Syn podąża ku męce;
proś za nami, bo jesteśmy Twymi dziećmi.

T 701

Zwyciężon jest książę tego świata, chwała Chrystusowi, który zbawił nas.

1. Idź precz, szatanie' tyś kłamcą i ojcem kłamstwa.
Węzu starodawny' zabójco od zarania.
Nie będziesz kusił Pana Boga Twego.
Zwodzicielu świata całego.

2. Przez jednego człowieka grzech wszedł na świat,
przez posłuszeństwo Jednego' zostały nam dane łaska i prawda;
Przyszedł On do swojej własności' i ujrzelśmy Jego Chwałę.
Z Jego pełności wszyscyśmy otrzymali.

3. Duch wyprowadził Jezusa na pustynię,
by czterdzieści dni walczył tam z diabłem;
z wygnania sprowadza Adama', otwiera przed nim bramy raj.
Uwiodłem cię i wyprowadzam na pustynię', by mówić do twego serca.

4. Do Ciebie wołam Adamie: „Gdzie jesteś?!”
Odpowiedz Mi', jak za dni twojej młodości;
poślubię cię sobie przez wierność,
a poznasz Imię twego Pana.

5. „Będziecie jako bogowie, mówił Kusiciel,
a jeśli padniesz do mych stóp' i oddasz mi pokłon,
wszystkie królestwa ziemi dam w twoje posiadanie”
lecz Jezus rzekł': „Moje Królestwo nie jest z tego świata”.

6. Błogosławiony niech będzie Bóg,' który nazywa nas swymi dziećmi,
synami Najwyższego już jesteśmy!

Lecz gdy się objawi w swojej Chwale', będziemy do Niego podobni,
bo ujrzymy Go takim, jakim jest.

7. Chwała Dobremu Ojcu', który wybawia nas od zła wszelkiego,
chwała Chrystusowi Zwycięzcy', który walczył na pustyni,
chwała Duchowi Prawdy', który nad kłamstwem tryumfuje,
niech Imię Najwyższego będzie uświęcone!

8. Gdy człowiek zerwał owoc z rajskiego drzewa,
Bóg wprowadził nieprzyjaźń' między niewiastą a wężem,
który dyszy żądzą', by zniszczyć Jej potomstwo,
lecz Syn Maryi' zmiażdży jego potęgę.

T 702

**Cześć Tobie Jezu w światłość odziany, Chwałę Twą ujrzeli uczniowie by
w Twoim Krzyżu Cię rozpoznali Odblasku wiecznej Chwały Ojca.**

1. Błagam o Panie', ukaż mi Twe oblicze,
i Bóg rzekł: „Ukryję cię w rozpadlinie skały
i osłonię cię ramieniem swoim,
lecz oblicza mego ujrzeć nie możesz' pozostając przy życiu.”

2. Oto Mojżesz i Eliasz' ukazali się w chwale,
rozmawiali o jego odejściu', którego miał dopełnić w Jerozolimie;
albowiem Syn Człowieczy na mękę zostanie wydany,
śmierć poniesie', lecz trzeciego dnia zmartwychwstanie.

3. Jezus wziął ze sobą' Piotra, Jakuba i brata jego Jana,
zaprowadził ich na górę wysoką;
a gdy się modlił przemienił się wobec nich,
jego odzienie światłem zajaśniało.

4. Boga nikt nigdy nie widział,
lecz Syn, który jest w łonie Ojca nam Go objawił;
i ujrzeliśmy chwałę, którą od Ojca otrzymał,
jako Jednorodzony Syn' pełen łaski i prawdy.

5. Oto obłok świetłany ich osłonił,
z nieba rozległ się głos Ojca:
„To jest mój Syn Umiłowany', jego słuchajcie”.
Panie, w Twojej Światłości' oglądamy Światłość.

6. Z odsłonięta twarzą' wpatrujemy się w jasność Pańską,
a jej blask odbija się w nas jak w zwierciadle.
Olśnieni światłem chwały, która jest na obliczu Chrystusa,
przemieniamy się na Jego obraz.

7. Chwała Bogu, którego głos rozległ się na wyznach niebios.
Chwała Synowi Umiłowanemu,' w którym sobie Ojciec bardzo upodobał.
Chwała Duchowi, który okrył Apostołów świetlanym obłokiem.
Bogu w Trójcy Jedynemu' chwała i uwielbienie na wieki!

8. Duch Święty zstąpił na Dziewicę' i osłonił ją obłokiem Mocy Najwyższego,
Bóg ukształtował w jej wnętrzu', ciało Syna Umiłowanego,
w godzinie Odejścia' osłonił Jezusa Obłok Bożej Chwały,
mocą Ducha Bóg ukształtował z Jego Ciała' swój Kościół umiłowany.

T 703

**Wszyscy spragnieni, przystąpcie do Mnie! O Chryste, Krynico Życia
napełnij nas swoim Duchem.**

1. Jeśli ktoś jest spragniony', niech przyjdzie do Mnie i pije!
Z mojego boku popłyną strumienie wody żywej!
Jezus mówił to o Duchu,
którego mieli otrzymać wierzący w Niego.

2. Ojcowie nasi zostali ochrzczeni w imię Mojżesza,
przez zanurzenie w obłoku i w morzu;
wszyscy pili z towarzyszącej im duchowej skały,
a tą Skalą był Chrystus.

3. O, gdybyś znała dar Boży
i wiedziała, kim jest Ten, kto cię poprosił o wodę,
prosiła byś Go wówczas,
a dałby ci wody żywej.

4. Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody,
oto rozlewam jej zdroje na spękaną ziemię.
Na me potomstwo wylewam mego Ducha.
Niech ten, kto pragnie' zaczerpnie wody życia.

5. Żołnierze przyszli do Jezusa' i zobaczyli, że już umarł,
jeden z nich włócznią przebił Mu bok.
I natychmiast wypłynęła krew i woda.
Zaświadcza to ten, który widział', abyście i wy wierzyli.

6. On swoją potęgą morze rozdzielił,
uderza w skale, a rzeki płyną.
Strumienie gaszą pragnienia synów ludzkich,
dusza nasza jest ziemią spragnioną Ciebie.

7. Chwała Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu.
Zaprawdę powiadam wam!: nadchodzi godzina,
gdy prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu
w Duchu i prawdzie.

8. Ongiś woda wypłynęła spod progu świątyni ku wschodowi,
Syn Maryi! stał się dziś nową świątynią,
z Jego Ciała wytrysnęło źródło na życie wieczne.
Niewiasto, oto nadeszła godzina Godów Baranka.

T 704

Jak niewidomy przychodzę do Ciebie, Panie, skruszony, wołając w radości bez końca: „Chwała Ci, Światłości, która rozjaśniasz naszą noc!”

1. Bóg, który rzekł!: „Niechaj z ciemności wyłoni się światło!”
Sprawił, że to w naszych sercach światłość zajaśniała;
„Ja jestem światłością świata,
kto żyje w prawdzie!”, zbliża się do światła.

2. Pan sam ujął Cię za rękę,
ustanowił Cię przymierzem dla ludu i światłem dla narodów,
abyś otworzył oczy niewidomym
i z więzienia wyprowadził tych!, co pośród ciemności mieszkają.

3. Ten, którego nazywają Jezusem uczynił ze śliny błoto,
położył je na moje oczy i rzekł do mnie:
„Idź i obmyj się w Siloe!, sadzawce Posłanego!”
Poszedłem!, obmyłem się i widzę!

4. Bóg jest światłością i nie ma w Nim żadnej ciemności;
zbudź się, o śpiący, a zajaśnieje ci Chrystus;
Tyś moją pochodnią, Panie,
Boże mój!, rozprosz moją ciemność.

5. „Czy wierzysz w Syna Człowieczego?
Jest nim Ten, którego widzisz! i który mówi do ciebie;
ten, który przejrzał, zawołał: „Wierzę, Panie!”
Upadł do Jego stóp! i oddał Mu pokłon.

6. Niewidomych sam poprowadzę po moich drogach,
ciemność zamienię przed nimi w światłość,
dzięki serdecznej litości naszego Boga
nawiedziło nas z wysoka Wschodzące Słońce.

7. Chwała Bogu, Ojcu Światłości', od Niego pochodzi wszelki dar doskonały;
Chwała Synowi', Światłości zrodzonej ze światłości;
Chwała Duchowi, który światłem napelnia oczy naszych serc,
abyśmy wierzyli w Jezusa Chrystusa' do nas posłanego.

8. Teraz, o Władco, pozwól odejść swemu słudze w pokoju,
według słowa Twojego,
bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie;
światło na oświecenie pogan' i chwałę ludu Twego Izraela.

T 705A

**Chwała Tobie, Chryste Zbawco, Ty kruszysz bramy piekieł, Tyś jest
zmartwychwstaniem i życiem.**

1. Prorokuj, o Synu Człowieczy', prorokuj do Ducha:
Z czterech wiatrów przybądź, Duchu,
tchnij na tych umarłych, niech ożyją,
nadchodzi godzina', gdy zmarli na głos Twój powstaną.

2. Panie, oto zasnął Twój przyjaciel Łazarz,
lecz Ty, mój Zbawco, zdążasz do niego,
przejęty do głębi serca', z grobu wyprowadzasz,
aby w śmierci nie zasnął na wieki.

3. Łazarzu, wyjdź z grobu!
Wołam do ciebie, a ty mi odpowiedz,
zbudź się, o śpiący i powstań z martwych,
Jam Zmartwychwstanie i Życie wieczne.

4. Przestań się lękać, Jam jest i mój powrót bliski,
Jam Dnia Nowego Gwiazda poranna,
Jam Pierwszy i Ostatni', Żyjący na wieki,
byłem umarły, a oto jestem żyjący.

5. Z królestwa ciemności, o Panie', wyprowadziłeś Łazarza,
który od czterech dni spoczywał w grobie,
do cieniejszej krainy mroków zstąpiłeś Panie,
by jej mieszkańcom zabłysła światłość Oblicza Twego.

6. Oto w dzień ostatni Duch Pański powieje nad grobami
i na znak' zbudzi tych, co w śmierci posnęli,
oblecze ich swoją chwałą
i poprowadzi do Chrystusa, który ich przyjmie w swej miłości.

7. Chwała Bogu Ojcu, który Jezusa podniósł z martwych,
udzielił Mu władzy nad wszelkim życiem,
Chwała Chrystusowi, który groby nasze otwiera' i daje nam swego Ducha,
Chwała Duchowi, który zamieszkuje nasze ciała' i udziela im życia.

8. Panie, którego Ciało utkane w łonie Maryi', nam było podobne,
przez Ciało tve chwalebne', obdarz życiem nasze śmiertelne ciała,
kto w Ciebie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie,
a Ty go wskrzesisz w Dzień ostatni.

T 711

Zgrzeszyliśmy przeciwko niebu i względem Ciebie! Przyjmij nas do domu swego, boś Ty naszym Ojcem.

1. Ulituj się nad synami, którzy opuścili domostwo Twej miłości:
ich serca wzgardziły dziedzictwem Twojej łaski;
ale Ty stęskniony, wyczekujesz ich powrotu,
aby, gdy zabraknie im chleba', przyjąć ich powracających.

2. Ulituj się nad tymi, co powracają ze śmierci do życia;
poruszony współczuciem biegiesz im na spotkanie,
bierzesz ich w ramiona i odziewasz szatą Światła,
wydajesz ucztę radości i Zmartwychwstania.

3. Ulituj się nad tymi, którzy czynią pokutę,
i serca swe zwracają ku słowom proroków;
porzuć, Panie, zapalczywość swego gniewu
i nie postępuj z nami według win naszych.

4. Ulituj się nad tymi, co pozostają w niewoli śmierci,
Ty, który jak Jonasz we wnętrzu ryby
trzy dni przebywałeś, Panie, zamknięty w łonie ziemi,
aby zwyciężyć nasz grzech przez Twe Zmartwychwstanie.

5. Ulituj się, Panie, nad nami grzesznymi:
bo szatan zdobył pustynię serc naszych.
Pozwól nam wypełniać wolę Twego Ojca,
przyjmij nas jak braci do Królestwa Życia.

6. Ulituj się nad nami, Panie, w łaskawości swojej:
zerwaliśmy bowiem przymierze z Tobą;
ulituj się nad Jeruzalem, Twym świętym miastem,
jego dzieci zapomniały o Twojej Miłości i Prawie.

7. Ulituj się, Panie, nade mną grzesznym!
Ku Tobie wznoszę oczy, który mieszkasz w niebie.
Uniż, co we mnie wyniosłe i przeciwne Tobie,
wzniesz na nowo, co daleko od Ciebie się rozpadło.

8. Błogosławiony bądź, Ojczy, który litujesz się nad nami
i zwracasz nasze serca ku Sobie!
Chwała Duchowi, który mówił przez proroków,
Chwała Synowi, który ukazał piękno Twojej Miłości.

T 712

**Większa jest radość w niebie z jednego grzesznika, który się nawraca,
aniżeli z tych, którzy nie potrzebują przebaczenia.**

1. Grzeszne twoje ciało Pan dziś oczyszcza.
Łzami twymi i olejkiem pachnącym' cześć oddajesz Ciału Słowa.
Tobie, któraś bardzo umiłowała', On przebacza grzechy
i rozlewa w twoim sercu woń swojej miłości.

2. Uwiodłeś mnie Panie, a ja pozwoliłem się uwieść.
Prowadź mnie na pustynię i mów do mego serca.
Przywróć mi, Panie, Twego zbawienia radość
i odnow we mnie ducha mego', by zwrócił się ku Tobie.

3. Poślubiłeś nas sobie na wieki.
Nie gardzisz Panie sercem skruszonym.
Przez miłość i wierność nas poślubiłeś.
Ulituj się nad nami Panie', zglądź nieprawość naszą.

4. Z grzesznikami i celnikami jadaleś,
sprawileś, że w ich ciemnościach', zajaśniało światło Twojej łaski.
Bo nie przyszedłeś wzywać sprawiedliwych', lecz tych, co się źle mają,
jak ożywiający źródło uzdrowiłeś ich serca.

5. To u Ciebie Jezus pragnie zatrzymać się dzisiaj.
Zacheuszu, otwórz swe serce na miłość Pana.
Ubogim oddaj twoje bogactwa', a Panu ubóstwo twoje.
Przychodzi On zbawić w tobie to, co zginęło.

6. Jakież jest naród wielki, którego bogowie byliby tak bliscy,
jak bliski jest nam Pan, nasz Bóg.

Ten, który przynosi zbawienie w domu grzesznika,
bo także i Zacheusz był synem Abrahama.

7. Zacheusz nie mógł zobaczyć Jezusa, gdyż był niskiego wzrostu.

Pan jednak w swej miłości' ku niemu zwrócił swe oczy.

Drzewo Krzyża wydaje już owoc łaski i przebaczenia,
a grzesznicy kosztują tam radości', udziału w Królestwie.

8. Jezus przebaczył kobiecie cudzołożnej,
choć grzech prowadził ją ku śmierci.

Kamień węgielny Kościoła', On, który jest bez grzechu,
przychodzi odnowić serce swej Oblubienicy.

9. Niewinną Zuzannę okrył cień śmierci,
a słowo Daniela od zła ją wyzwoliło.

Kobiecie zaś w grzechu żyjącej', przez Prawo potępionej
Odwieczne Słowo rzekło: „Ja Ciebie nie potępiam”.

10. Niech płyną z naszych serc śpiewy radości i świętowania,
abyśmy wysławiali miłosierdzie Twe, nasz Ojczy,
przez Syna Twego', który nas z grzechów obmył,
w Duchu, który sprawia, że tańczą kości przez zło wysuszone.

T 713

To, coście uczynili jednemu z braci mych najmniejszych, Mnie uczyniliście.

1. Gdy Bóg ujrzał człowieka' leżącego pod ciosami Nieprzyjaciela,
na pół umarłego na skraju drogi,
wzruszony głęboko', pochylił się nad nim
i wylał na jego rany' olej Ducha Świętego.

2. Chrystus stał się naszym bliźnim', okazał nam miłosierdzie.
Przychodzi nas wyzwolić z jarzma grzechów naszych.
Ciałem swym i Krwią zgłodniałych obdarza,
przyodziewa swą miłością' człowieka, co jest ciałem Jego własnym.

3. Chrystus daje nam dziedzictwo życia wiecznego.
Miłujmy się wzajemnie', jak On nas umiłował.
Uczynił nas bliskimi przez Krew Jego Krzyża,
a w Jego ranach' poznaliśmy Jego Miłość.

4. Świętymi bądźcie', bo Ja, Bóg wasz jestem święty.

Trwajcie w miłości mojej', bo Ja jestem Panem.

Miłujcie waszych nieprzyjaciół' i tych, co was prześladują,
a będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie.

5. Bądźcie doskonali', jak Ojciec wasz niebieski jest doskonały.

Słońce Jego łaski wschodzi nad dobrymi i nad złymi.

W miłości swojej zechciał On pojednać z sobą wszystkich ludzi,
gdy Syn Jego został zabity' na ołtarzu Krzyża.

6. Chrystus wam przebaczył' i wy również przebaczajcie.

Swoją krwią zmazał On dług waszych grzechów.

Przebaczajcie braciom Waszym z głębi serca,
będąc świadkami miłosierdzia', któregoście doznali.

7. Odpuść nam nasze winy', Boże, nasz Ojcze,

jak i my odpuszcza~~my~~ naszym winowajcom.

Zostaliśmy odkupieni Krwią cenniejszą niż krew Abla,
Krwią Jezusa', Pośrednika Nowego Przymierza.

8. Błogosławiony niech będzie Bóg', który nas umiłował przed stworzeniem świata.

Błogosławiony niech będzie Jezus Chrystus', Syn Jego Miłości.

Błogosławiony niech będzie Duch Święty', co nas gromadzi w jeden lud,
i rozlewa w naszych sercach' swą Miłość i Pokój.

T 714

Wy wszyscy zrodzeni z wody i z Ducha, przez Krzyż Chrystusa jesteście zbawieni!

1. Oto nadchodzi dzień Nowego Przymierza,

Jezus i Jego uczniowie wstępują do Jeruzalem.

„Syn Człowieczy zostanie wydany w ręce grzeszników,
lecz trzeciego dnia zmartwychwstanie!”

2. Oto nadchodzi dzień Nowego Przymierza,

„Czy możecie pić z kielicha Krwi mojej?

Czy chcecie być zanurzeni przez chrzest w mojej śmierci,

By wejść do życia' przez me zmartwychwstanie?

3. Oto nadchodzi dzień Nowego Przymierza,

największy pośród was niech będzie sługą waszym,

ponieważ nie przyszedłem, by mi słu~~żono~~ lecz służyć,

i dać me życie' za zbawienie wszystkich.

4. Oto nadchodzi dzień Nowego Przymierza,
gdzie wszelkie ciało narodzi się z wody i z Ducha.
Pan nam wpisze swe Prawo w głębi nas samych,
w naszych sercach je wypisze.
5. Oto nadchodzi dzień Nowego Przymierza,
Duch wieje kędy chce', by zrodzić nas z wysoka,
wstępujemy więc do Królestwa Niebieskiego,
gdzie Bóg będzie naszym Bogiem,' a my Jego ludem.
6. Oto nadchodzi dzień Nowego Przymierza,
to, co narodziło się z Ducha jest duchem,
nie potrzebują już pouczenia jeden od drugiego,
i wszyscy poznają głos ich Pana.
7. Oto nadchodzi dzień, w którym wytryśnie woda żywa,
Syryjczyk Naaman jest z trądu oczyszczony,
Jordan uświęca tego, który uwierzył zawczasu
w Chrystusa', który przychodzi oczyścić człowieka z jego grzechu.
8. Oto nadchodzi dzień, w którym wytryśnie woda żywa,
widząc wiarę ojca', Jezus uzdrawia syna,
Panie, pomóż nam uwierzyć w Twoje Słowo,
a ujrzemy znaki, przez które nam dajesz życie.
9. Oto nadchodzi dzień, w którym wytryśnie woda żywa,
w niej zostaniemy zanurzeni z grzechem naszym,
i zostaniemy uzdrowieni' by wejść do odpoczynku Chrystusa,
gdy nam powie: Powstań i pójdz za Mną.
10. Oto nadchodzi dzień, w którym wytryśnie woda żywa,
jeśli ktoś jest spragniony', niech się zbliży i niech pije.
Ten, kto wierzy w Chrystusa, otrzyma Jego Ducha,
którego On dał na Krzyżu za życie świata.
11. Duch, Woda i Krew są świadkami Pana,
błogosławiony bądź, Boże Ojcze', który nas zwiesz swymi dziećmi,
błogosławiony bądź, Jezu Chryste', który nas zbawiłeś przez swą Krew,
błogosławiony bądź, Duchu' który nas odnawiasz przez wodę chrztu!

Pójdźcie błogosławieni mego Ojca, weźcie w posiadanie Królestwo, które przygotowałem wam przez mą śmierć i mój Krzyż.

1. Kiedy przyjdiesz' Panie zasiadając na tronie Twojej chwały,
i kiedy zajaśnieje Twoja Miłość w naszych sercach.
Wtenczas ujrzemy w Tobie oblicze ubogich,
to Ty byłeś głodny' gdyśmy się dzielili naszym chlebem.
2. Kiedy robotnikom winnicy wypłacisz Panie,
denara twej Miłości i Twego Zmartwychwstania.
Wtenczas niech się otworzą ręce nasze i serca' na miłość bez miary,
nie licząc trudów naszych i spiekoty dnia.
3. Nie potrafiliśmy przyjść z pomocą nędzy naszych braci.
Wielka otchłań powstała wokół naszego serca.
Ty, który przyjąłeś Łazarza na łonie Abrahama,
przyjmij nas w miłości Twojej' większej niż nasze serca.
4. Kiedy Ojciec wskrzesi zmarłych by życiem ich obdarzyć,
Jezus Syn Człowieczy' sąd będzie sprawował.
Życie nasze wyryte zostanie na dłoniach Jego rąk.
W dzień zbawienia' On przyjdzie nam z pomocą!
5. Wszyscy, którzy spoczywają w grobach', rozpoznają głos ich Pana.
Ci, którzy pełnili dobre dzieła', otrzymają udział w zmartwychwstaniu.
Nie będą już cierpieć głodu, ni pragnienia', ani skwaru słońca,
bo Pan ich poprowadzi do źródeł zbawienia.
6. Zaprawdę ten, kto słucha Słowa Syna człowieczego,
przeszedł już ze śmierci do życia wiecznego.
Bo Pan nie opuści nigdy swego ludu,
czyż niewiasta mogłaby zapomnieć syna swego łona.
7. Ojciec, który mnie posłał świadczy o mnie,
jeśli mi nie wierzycie', Słowo Jego w was nie trwa.
Bo nie samym chlebem żyje człowiek,
ale Słowem, które wyszło od Ojca', i przyszło na świat.
8. Błogosławiony niech będzie nasz Ojciec', który ma Życie w sobie
i który udzielił go Synowi swej Miłości.
Błogosławiony niech będzie Duch Życia', który wskrzesza zmarłych,
byśmy bez końca wysławiali chwałę Pana.

Gdy obumiera ziarno rzucone w ziemię, przynosi owoc chwały na życie wieczne.

1. Dom Izraela jest winnicą Pana:
w miłości swojej posadził ją na żyznej ziemi,
zbudował wieżę i wykopał tłocznię,
oddal ją w dzierżawę i udał się w drogę.
2. Gdy nadszedł czas zbiorów', posłał swoje sługi,
jednych dzierżawcy pobili', innych pozabijali;
Jeruzalem ty zabijasz proroków,
ach, kiedy rozpoznasz czas twego nawiedzenia?
3. Kiedy nadeszła pełnia czasów', Bóg posłał swego umiłowanego Syna;
„Oto dziedzic! Zabijmy Go', a posiadziemy dziedzictwo!”
Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym,
stało się to przez Pana', który przecierpiał śmierć dla nas.
4. „Zburzcie tę świątynię', a Ja w trzy dni wzniosę ją na nowo!”
Jezus mówił o świątyni swego Ciała,
a kiedy powstał z martwych,
uczniowie uwierzyli Słowu, które wypowiedział.
5. Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni,
tak trzeba, by wywyższono Syna Człowieczego,
aby ci, którzy wierzą w Niego', mieli życie wieczne,
aby trwali w Prawdzie' i postępowali w Światłości.
6. Bóg tak umiłował świat,
że Syna swego Jednorodzonego dał,
nie, aby świat potępił,
ale, aby świat przez Niego został zbawiony.
7. Arcykapłan Kajfasz wypowiedział proroctwo o śmierci Jezusa:
„Warto, aby jeden umarł za naród!”,
On był przebity za nasze grzechy,
spadła Nań chłosta zbawienna dla nas.
8. Jezus umarł nie tylko za jeden naród,
ale, by zjednoczyć rozproszone dzieci Boże,
On poniósł grzechy wielu' i oręduje za nami,
gdyż Bóg Go obarczył winami nas wszystkich.

9. Skąd to zranienie i boleść w głębi mego serca?
Wyzwól mnie, Panie, z rąk tych, co czyhają na me życie!
Znasz śmiertelne zasadzki, które na mnie zastawiają,
bądź przy mnie, Panie' jak wojownik pełen mocy!

10. Błogosławiony Bóg Ojciec', który nie opuścił człowieka,
gdy ten w raju spożył owoc z drzewa,
błogosławiony Syn', który poniósł śmierć na drzewie Krzyża,
błogosławiony Duch', mocą którego Krzyż staje się Drzewem Życia!

T 730

Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja.

1. Panie, dzięki Twej łasce jesteśmy zbawieni,
przez wiarę, którą nam dałeś;
z Tobą na wieki żyć będziemy,
z Tobą królować będziemy w niebie.

2. Zostałeś posłany', umiłowany Synu Ojca,
aby świat zbawić mocą Krzyża;
każdy, kto w Ciebie wierzy nie zginie,
ale odziedziczy Życie wieczne.

3. Panie, wszystko straciłem dla Imienia Twego,
abyś mnie uznał za swego przyjaciela,
i obdarzył sprawiedliwością, której sobie dać nie mogę,
a którą od Ciebie przez wiarę otrzymuję.

4. Pragnę Ciebie poznać', Jezu mój Zbawicielu,
i doświadczyć mocy Twego Zmartwychwstania;
pragnę uczestniczyć w cierpieniach Twojej Męki,
by upodobnić się Ciebie', w Misterium Twojej śmierci.

5. Biegnę ku Tobie Panie', aby Cię pochwalić,
bo sam zostałem pochwycony łaską Twego przebaczenia.
Zapominając o tym co za mną i wyteżając siły ku temu, co przede mną.
Biegnę, aby otrzymać wieniec zwycięstwa Twojej miłości.

6. Gdy byłem jeszcze Twym wrogiem, umarłeś za mnie,
aby mnie pojednać z Bogiem moim Ojcem.
Chlubię się już nadzieją Twojej chwały,
bo Twoja miłość została rozlana w sercach wszystkich.

Zbudź się, o śpiący i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus!

1. Jeśli Duch Boży w was mieszka
to Ten, który wskrzesił z martwych Jezusa,
przywróci do życia również wasze ciała śmiertelne.
2. Całe stworzenie z upragnieniem oczekuje,
że również i ono zostanie wyzwolone z niewoli śmierci,
by uczestniczyć w wolności i chwale dzieci Bożych.
3. Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha
potwierdzając, że jesteśmy dziećmi Bożymi
i współdziedzicami Chrystusa na życie wieczne.
4. Jeśli ustami swymi wyznasz, że Jezus jest Panem
i w sercu swym uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych,
przez wiarę swą będziesz zbawiony.
5. W życiu i w śmierci należymy do Pana,
bo Chrystus umarł i powrócił do życia,
aby być Panem żywych i umarłych.
6. Błogosławiony niech będzie Ojciec', który napelnił nas wszelkim
błogosławieństwem,
błogosławiony niech będzie Syn', w którym stajemy się synami,
błogosławiony niech będzie Duch', który otwiera nasze serca na życie
prawdziwe.
7. W Twoim łonie ukryty był Syn Boga Zbawiciela.
Módl się za nami w tym czasie przemiany serca,
aby nasze życie pozostało wraz z Nim' ukryte w Bogu, naszym Ojcu.

Jeśli macie udział w cierpieniach Chrystusa, radujcie się. Albowiem Duch Chwały spoczywa na was.

1. Pragnę nie znać niczego więcej', jak tylko Jezusa Pana mojego, zarówno mocy Jego zmartwychwstania', jak i udziału w Jego cierpieniach, pragnę upodobnić się do Niego w śmierci, aby wraz z Nim powstać z martwych.
2. Trwajcie mocno w jednym duchu' walcząc wspólnie o wiarę w Ewangelię, a łaska Boża podtrzyma was w czas walki. Wam bowiem dane jest', nie tylko w Niego wierzyć, ale i dla Niego cierpieć.
3. W ciele moim dopełniam braki udreń Chrystusa. I raduję się z cierpień znoszonych dla Jego Ciała, którym jest Kościół.
4. Co do mnie nie daj Boże, abym się chlubił z czego innego jak tylko z Krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa. Dzięki któremu świat stał się ukrzyżowany dla mnie a ja dla świata.
5. Chrystus został ukrzyżowany, to żyje dzięki mocy Bożej. I my którzy w Nim jesteśmy słabi, wraz z Nim żyć będziemy' dzięki mocy Bożej.
6. Chwała Tobie Ojczy święty', który nas zapraszasz do Królestwa. Chwała Twemu Synowi', który cierpi i umiera w naszym ciele. Chwała Duchowi, który wprowadza nas w Jego Prawdę, abyśmy w Jego śmierci śmierć ponieśli' i żyli życiem Jego!
7. Ten, któregoś na świat wydała o Maryjo dając Mu ciało podobne do ciała naszego. Jezus Syn Twój podąża na Krzyż, aby przez swą śmierć zrodzić nas' dla nowego świata.

Ave Regina caelorum **str. 30**
Bolejąca Matka stała **str. 29**
Bonum est confidere **str. 3**
Chwała Tobie Chryste Zbawco **str. 2**
Chwała Tobie Chryste Zbawco **str. 39**
Chwała Tobie, Chryste, ukazujący **str. 5**
Cześć Tobie Jezu w światłość... **str. 36**
Daleś nam przykład o Jezu **str.25**
Dla mnie żyć, to Chrystus **str. 2**
Gdy obumiera ziarno **str. 2**
Gdy obumiera ziarno **str. 46**
Jak naród wybrany idziemy za Tobą **str. 26**
Jak niewidomy przychodzę...**str. 38**
Jeruzalem ... **str. 28**
Jeśli dzisiaj głos mój słyszycie **str. 31**
Jeśli macie udział w cierpieniach **str. 49**
Jezus Twój Syn, o Maryjo **str. 30**
Kroczmy, dopóki dzień **str. 32**
Moja dusza pragnie Boga **str. 2**
Natchniony zwyczaj nas uczy **str. 25**
Naucz naj jak Słowo Twe **str. 5**
O Chryste, Przyjacielu ludzi **str. 32**
O mój ludu **str. 2**
Od śmierci ocaliłeś, Panie **str. 2**
Oto jest czas upragniony **str. 32**
Padnijmy twarzą na ziemię **str. 27**

Panie, nie jestem godzien **str. 47**
Pójdźcie błogosławieni mego Ojca **str. 45**
Przed Tobą, Ojczy stajemy skruszeni **str. 24**
Przed Tobą, Ojczy stajemy skruszeni **str. 28**
Przyjdźcie do mnie wszyscy **str. 2**
Przyjdźcie do mnie wszyscy **str. 34**
Radosna światłości **str. 28**
Sprawiedliwości Słońce, Chryste **str. 24**
Stabat Mater dolorosa **str. 30**
Światło Oblicza Pana **str. 32**
Święta Matko Boga **str. 30**
Święty Boże, Święty Mocny... **str. 32-33**
To jest moje przykazanie **str. 2**
To, coście uczynili **str. 42**
W królestwie Twoim, wspomnij ... **str. 4**
Większa jest radość w niebie **str. 41**
Wszyscy spragnieni **str. 3**
Wszyscy spragnieni, przystąpcie **str. 37**
Wy wszyscy zrodzeni **str. 2**
Wy wszyscy zrodzeni z wody **str. 43**
Z Chrystusa, naszej skały **str. 32**
Zbudź się, o śpiący **str. 48**
Zgrzeszyliśmy względem Ciebie **str. 40**
Zmiłuj się, Stwórco **str. 27**
Zwyciężon jest książę **str. 2**
Zwyciężon jest książę **str. 35**